

DEBRECZENI HIRLAP

Elfizetési árak : Egész évre 10 frt., félévre 5 frt. negyedévre 2 frt. 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős a kiadó laptulajdonos

Kutasi Imre.

Szerkesztő :

L. Hornyák Viktor.

Szerkesztőség : Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Dusóczy ház

Kiadóhivatal : Nagytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly ház

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Elvárom. . .

A király Galgócson, Baltik Frigyes evangélikus püspök üdvözlő beszédére így válaszolt: „Elvárom, hogy bármely ajku hiveik körében mindenkor buzgón ápolni fogják a hűség, vallásosság és a kárhuzatos iránytól ment tiszta hazafiság érzelmeit.”

Ez királyi szó volt, hála és dicsőség érte a királynak. Ez a határozott karakterű „elvárom” mint hatalmas villám lesújtotta a pánszlávokat. Mindenesetre alkalomszerű volt ezt a nyilatkozatot megtenni éppen most, midőn a pánszlávizmus ismét vakmerően és szélesebb körökben megkezdte alávaló agitációját. És mi nem habozunk a bátor, férfias cselekedetért köszönetünket nyilvánítani Szápáry Gyula grófnak, a ki az erőteljes szavakat ő felsége ajkaira adta.

Ámde, midőn örvendünk, hogy a király a magyar nemzeti állam érdekében megszólalt a pánszlávok ádáz aknamunkája, csúf hazaárulása ellen, lehetetlen egyuttal elhallgatnunk azt a meggyőződésünket, hogy a szép szavakkal Magyarország belső ellenségei még nincsenek megölve, nincsenek kiirtva.

A belügyminiszterium vezetői, Szápáry Gyula gróf és Szalavszky Gyula, úgy látszik örömmel ragadják meg az alkalmat, hogy menydörögjenek és a nemzeti állam dicsőítésére szővirágokból csinos koszorukat kössenek. Szalavszky államtitkár rövid szereplése alatt kétszer vagy háromszor állott már elő szép és

nagy mondásokkal; de az ezekhez méltó cselekvés terén nem mutatkozik oly vitéznek.

Csinján, opportunusan, szeliden, módjával: ezek a belügyminiszterium jelszavai és vezérelvei a nemzetiségi tulkapásokkal szemben. A pánszlávizmus pedig ez alatt egyre vakmerőbben lép föl. — Szentelenül, gonosz elszántsággal, rajongó vakmerőséggel, tüzzel-vassal, — ez van a pánszlávok zászlajára írva. És ezt a lázító zászlót már nem is dugdossák, hanem a hol provokálni kell, mindenütt nyíltan lobogtatják. Az oláhok, a horvátok, a sülferájnos szászok mind ugyanazon a nyomon haladnak, hasonló bűnösséggel és szintén — büntetlenül.

Ily körülmények közt, mikor a kormány a nemzetiségek vétkei mozgalmi ellen csak szóval, de erélyes tettekkel nem lép föl, — nem ártott volna, ha a felséges király Szápáry őkegyelmességének is odamondja: Elvárom öntől kedves Szápáry, hogy a pánszlávokat, a pángermánokat, a dákokórománokat, a vadhorvátokat és a magyar nemzeti állam ellen áskálódó összes politikai ábrándozókat vasmarokkal fölrazza veszedelmes szándékaik államvilágából.

És ha körültekintünk és megvizsgáljuk Magyarországot többi sérelmeit, bizony azt látjuk, hogy nagy szükség lett volna még egynehány királyi elvárom-ra!

Elvárom, kedves Szápáry, hogy a közigazgatási reformokat, az összes garanciaiális törvényekkel együtt, Magyarország javára mielőbb megvalósítja.

Elvárom, kedves Szápáry, hogy a fiemei vegyes bizottság immár hetek óta önnél levő jelentése alapján sürgős jelentést tesz nekem az Uzelácz viselt dolgairól és kivánni fogja az ország békés polgáraitra lövöldözni akaró százados példás megfenyítését.

És elvárom vitéz hadseregem összes tagjaitól, hogy ne politizáljanak, ne sértsék a magyarok érzelmeit, a magyar zászlót, a magyar alkotmányt, ellenben mindezeket tiszteletben tartásuk.

Valamint elvárom, kedves báró Fejérváry, hogy hatalmam egyik főoszlopát, a magyar honvédséget, mely — minden hadgyakorlaton kitűnik — méltó a dicső honvéd névre, ne akarja ön fekete-sárgává, osztrák-magyarra tenni, beolvastani, színeitől, zászlajától, önállóságától megfosztani, hanem kötelességéhez és királyához hiven inkább fejlessze és gyarapítsa azt, „miáltal legjobban biztosíthatja magának állandó meglegedésemet.”

Ezekre a királyi kijelentésekre igenis nagy szükség lenne mostanában és ő felségének leghívebb nemzete, a magyar nemzet, a katonai czélokra máris bejelentett újabb, óriási áldozatok küszöbén, óhajtván várja felséges királyától, hogy kormánya összes tagjait erélyesen utasítsa kárhuzatos irányoktól ment nemzeti politika követésére.

Rudnyánszky Gyula.

— A „Bud. Korr.” demontálja a királyt, mert míg a „Nemzet” esti lapja szerint ő Felsége Galgócson azt mondta Rosszivalnak, hogy „Észtergomban is nemsokára lesz egyházfő”, —

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

„Anyá nem volt otthon. . .”

Soha sem idegenkedtem a kórháztól, nem kellett bennem borzalmat, félelmet sem, ámbár a szürke, hosszú kórházi ingek s az a szokás, hogy a nyomoruságosabbakat megkoppasztják, valamennyire kísértetieszerű és félelmes benyomást keltő. A visszhangos és többnyire clorofomszagu hosszú folyosókon egy-egy járó beteg szürke, bokáig érő ingében, vértelen, sovány arczával és hosszú karjaival úgy tetszik néha, mintha már egyszer meghalt volna. Sokat láttam ezeket, mikor szomszédaim voltak a 26-os szám alatt.

Akkor eltűnődtem azon, hogy az emberek miért irtóznak ettől a barátságos, csendes helytől és gyakran, mint magam is láttam, inkább otthon a penészes fal mellett a földön vergődik a beteg, sem minthogy kórházba menjen.

Persze, ott nincsen otthon. — Ez van benne.

Egyike a legnagyobb átkoknak ma is különösen a nép közt az, ha azt kívánja ember embernek, hogy — kórházba kerüljön. S ha otthon a galambduczos falusi pitvarba, eszterháj alá beszáll a megrázó hír szüléekhez, atyafiakhoz, alsó-felső szomszédékhöz, hogy az a lány, vagy az a legény a városban kórházban fekszik: krip-

tába ha feküdnék, nem siratnák úgy el, a mint ezért a siralomért, szerencsétlenségért elsiratják.

Mélyen a nép szívében van ennek az előítéletnek a gyökere. S nagyon szép ez, az örök szerzetnek egyik dicsénete arról, hogy jaj annak a boldogtalan teremtésnek, akit ha forró láz veri ki a gyöngyét a homlokán, nem az anya törli le, hanem idegen ember abban a szomorú házában, ahonnet csak mindig temetnek. Éppen olyan jaj annak a teremtésnek, akit ha nyavalya gyötör, nem hitvese, nem rokona ápolgat, emelget, hanem ott kinlódik abban a nagy házában egy nagy szobában sokadmagával, a kik nem ismerik.

Szem- és fültanuja voltam egy izben a következő jelenetnek: Egy öreg asszony — oly szegény és oly tehetetlen, hogy csupa siralom volt — panaszkodott, forró könnyeket morzsolgatva szét gyöngye szeméin, hogy nem tud hova lenni veszendő beteg fiával, akinek se takarója nincsen, se orvosságot adni nem tud, se jó meleg levest, hova legyen?

— Majd a kórházba vitetjük — mondták neki illetékes helyen.

Mint akit iszonyu veszedelem környékez, úgy megrettent a szürke anyóka, egészen neki egyenesedett és lángolni látszottak apró szeméi:

— Nem, sipitott, dehogy viszik. Már hogy vinnék az én fiamat oda?

Védelmi mozdulatot tett, mint akitől rabolni akarnak.

— Szerencsétlen öreg, hát éhen vesszen a fia?

— Ne vesszen, ne . . .

— A kórházban kap orvosságot, jó táplálékot ingyen.

— Nem adom oda be, — mondta az öreg asszony és nem adta oda a veszendő gyermeket, hanem kiérve az első utcára, elkezdett — koldulni.

Később hallottam, hogy megjelentek a nyomoruság zugolyában rendőrök, hogy a nehéz beteget, aki szalmán feküdt, a kórházba vigyék, de nemcsak az anya, még inkább ellentállt maga — a fiu.

Visszafeküdt a szalmára és lázasan azt nyögte, hogy ő nem vétett semmit, miért akarják őt kórházba vinni? . . . Összehuzta magát, az öreganyó mellé települt és a frissen tépett zöld galylyal hesselte a legyeket, melyek a pin-cze-ablakon át beropültek.

Néha épen megfordítva áll a dolog: az anyai szeretet rohan be a kórházba oltalomért, segedelemért a betegével. Ez azonban ritka eset. Egy ilyen esetet akarok elmondani, mely a napokban fordult elő a kórházban.

Az anya halk lépésekkel közeledett az orvos felé. Egy kis lány volt a karján. Halvány, szép kis gyermek, göndörfürtös feje az anya karján lecsuszva szinte csüggőfélben volt.

— Hová tegyem kérem, hogy föl ne érredjen? — suttogott az asszony — mert akkor mindjárt rá jön a rosz nyavalya.

addig a félhivatalos „Bud. Korr.“ éjjel érkezett kiadásában e szavakat olvassuk: . . . „valótlanok a hercegprímás közeli kinevezésére vonatkozó összes jelentések. Erre nézve illetékes előterjesztés sem tétetett és így bármely névnek említése teljesen jogosulatlan.“

— **Félhivatalos czáfolat.** A Bud. Corr. következő egyetemleges czáfolat közli: A miniszterium kebelében állítólag fölmerült egyenetlenségek és különféle koholmányokkal szemben legilletékesebb információ alapján állíthatjuk, hogy ezek összeségükben minden tényleges alapot nélkülöznek és egyáltalán nem lesznek hitelt érdemlőbbek az által, hogy gyakran variáltak és ismételtettek. A kabinet kebelében nincsenek differenciák; az igazságügyi miniszternek legközelebbi utazása, melyet Bécsbe azért tett, hogy egy orvossal tanácskozzék, a legkevésbé sem szolgálhat bizonyítékul ezen bizonyos részről minden esetre felette óhajtott eset valóságának. Ép oly valótlanak a hercegprímás közeli kinevezésére vonatkozó összes jelentések. Erre nézve illetékes előterjesztés még nem is tétetett és így bármely névnek említése teljesen jogosulatlan.

— **Kiállítás és politika.** Zágráb ünnepnapjai a tegnapi nappal lezajlottak a nélkül, hogy a félve várt nagy horvát tüntetések bekövetkeztek volna. A Starcevic-pártiak feltűnően nyugodtan viselték magukat, minek oka talán nagyrészt az volt, hogy a nagy számban ide özönlött idegenek nem rokonszenveznek velük, továbbá, hogy a kiállítási bizottság Starcevic Dávidnak, Frank Józsefnek és más Starcevic-pártiaknak megtiltotta a kiállítási területen való megjelenést. Ez oka annak is, hogy a Starcevicisták tegnapi pártgyűlésén maguk a Starcevicsek nem jelentek meg.

— **Belföldi hírek.** A legutóbbi miniszteri tanácskozások folyamán beható megbeszélés tárgyát képezte, mint halljuk, a jövő évi állami költségvetés előirányzatán kívül a közös hadügyi budget is, melynek előzetes tervezete már régebben közöltetett a magyar kormánnyal. Végre megállapodások erre nézve természetesen csakis ama közös miniszteri tanácskozásokban fognak létre jönni, melyek e hó második felében tartatnak meg, de azon álláspont, melyet a magyar kormány a hadügyi költségvetéssel szemben elfogal, remélhetővé teszi, hogy a hadügyi budget keretében tervezett nagy arányú költségemelések oly mértékre fognak leszállítatni, hogy nem leend általában veszélyeztetve államháztartásunknak sok áldozat árán helyre állított egyensúlya. — **Képviselői beszámoló.** Mikó Árpád képviselő,

Letették a beteg kis lányt a bőrpamlagra, az orvos megkérdezte mi baja van a gyerekeknek? Az anya összekulcsolt kezét a térdén tördelve sirdogálta el, hogy ő nem tudja, a gyerek olyan egészséges volt, mint a madár az erdőn, vig volt, kövérke is volt, eleven husu, nem volt beteg idáig, hanem a minap, mikor munkából késő este hazament, a gyereken rajta volt a roznyavalya. Valaki megrontotta az ártatlant. Tán cigányasszony járt a háznál, vagy valami ellensége vetett kicsi lába alá valamit, a mivel megrontotta.

Egyszerre elkezdett a kis leány jajgatni. Kiszederjesedett a sovány arcozskája, kicsi lábai és kezei vergődtek, mint a meglőtt madár szárnyai, szájacskája vonaglott és habot vert. Az anya fölkapta és oda tette az ölébe. Lefogták a két kis karját és lábait. Az orvos megnézte a szemét. A lányka eszméletlenül volt. Különbben az első pillanatra észrevette az orvos, hogy a gyermek epileptikus rohamokban szenved.

— Mennyi ideje már ennek? — kérdezte az anyját.

— Ót napja.
Azóta egészen lesoványodott az öt éves leányka, a kiról azt mondja az orvos, hogy egyike a legszebb gyermekeknek, a kiket valaha látott. Egy-két pillanatra tért azóta magához. Az orvos megvizsgálta az anyát, hogy legyen nyugodt, minden lehető el fognak követni, hogy a szegény teremtést megmentsék.

A részvét mind oda szállt a kórházzszobából is az új kis beteg ágyához. Erzsike szenvedése egészen fölizzgatta a többi beteget, úgy saj-

mint lapunknak jelentik, Gyergyó-Szent-Miklósról megtartotta beszámolóját minden községben és választói a jövőre is felajánlották neki a mandátumot. — A szerb püspöki székek. Ujvidéki levelek szerint a szerb püspöki zsinat októberben fog Karlóczán összeülni, az üresedésben lévő püspöki székek ügyében határozandó. A jelöltek a következők: az ujvidéki püspökségre Vukadinovits Jeftimie zimonyi protát emlegetik, kinek ez idő szerint legtöbb kilátása van. Temesvári püspök Radics Emilian lesz, ki nagy tudós és ismét megnyerte a pátriárka kegyét. — A fiumei kormányzó lemondása. Zichy Ágost gróf Fiume városának kormányzója beadta lemondását. Hogy mi készítette a demisszióra, nem tudni. Az Uzelácz-eset és az Ivanosich-eset nem szolgáltatott okot e lépésre, mert e kinos affairekre a kormányzóknak nem lehetett semmiféle ingerenciája. — Nyugdíjazott alispán. A Fogaras megye vezetésében beállott változás következménye, hogy Gremoiu Dániel alispán nyugdíjaztatását kérte. A nyugdíj bizottság teljesítette abbéli kívánságát és most már csak a vármegye közgyűlés jóváhagyása szükséges. Germoi nyugdíjaztatását a főispánválasztás vonta maga után és utóda valószínűleg Kopocsányi Mór lesz.

— **Külföldi hírek.** München szept. 9. A „Neuesten Nachrichten“ legjobb forrásból értesülve azt írja: Vilmos császár a legnagyobb dicsérrel nyilatkozott az osztrák-magyar hadsereg gyakorlatáról. Főleg az osztrák-magyar tartalékosok képzettségét és kitartását dicsérte. A császár azt is mondta, hogy boldoggá teszi őt szövetségének harcoképessége. — Berlin, szept. 9. Németország nem fog beleegyezni a berlini szerződés revízióját célzó konferenciába ha a programot előre nem állapítják meg. De még így is kétséges Németország hozzájárulása, mert az a konferencia inkább csak felbolygatná a keleti kérdést, semhogy a béke biztosítására szolgálja. — Konstantinápoly, szept. 9. Kiamil pasa volt nagyvezért még mindig szigorú őrizet alatt tartják. Bizottságot küldtek ki, mely a nagyvezért ki fogja hallgatni. E bizottságnak Rizza pasa igazságügyminiszter, Rehbey bey kamarás és Abul-Huda sey a tagjai. — London, szept. 9. Az általános politikai helyzetről cikkezve, a Morning Post kifejti, hogy még a legügyesebb diplomácia sem képes felbontani azt a köteléket, mely Nagy-Britannia és a közép-európai hatalmak közt kölcsönösen fennáll. A Standard úgy véli, hogy nem kell meglepődni, ha nemsokára a hármas szövetség oly cselekvéséről veszünk hírt, mely arra van hivatva, hogy a kronstadti testvériesülés és annak következményei által keltett benyomást megváltoz-

nálták, a szomszéd szobákból a részvéltatogatók oly nagy mérvet öltöttek, hogy a gondnoknak közbe kellett lépni. Minden „szám“, a legbetegebb is felütötte a fejét a párnájáról és kérdezősködtek egymástól és az ápolóktól: Hogy van már Erzsike?

Már két nap mult el, még se tért magához. Halványabb lett, soványodott, iszonyu volt nézni a boldogtalan szép gyermek vergődését. Az anyja minden órán besírta magát hozzá. Még mindig nem ismerte meg. Mégse. Már két napja. Hát sohase fogja többé megismerni? Csak még egyszer, sirdogált az anyja mellette és ott sirdogált volna megszakítás nélkül, ha el nem távolítják.

A kórházban szomorúságot okozott, hogy Erzsike még nincs jobban. Már alig volt rajta hus, alig volt a kis ajkában vér. Vergődött, egyre vergődött és olyan volt már, mint az a viaszangyal, a ki a bábuzsinházban gépen rángatózik. Vagy mint egy fehér lilomszál, a mi reszket a viharban. . . Tán már holnap, vagy tán egy óra múlva meghal.

Harmadnap nagy öröm hire futott be a szobákba: Erzsike magához tért, megszólalt, mikor éppen az orvos ur föléje hajolt. . . Mit mondott? Mit mondott Erzsike? Azt nem tudta senkise.

Pedig Erzsike ama perczen, melyben eszméletére tért, egy egész tragédiát mondott el az ő és hozzá hasonló munkás-gyerekek sorsáról.

Kinyitotta a szemét a munkás-szülők beteg cselédkéje és mintha adós lett volna ezzel a felellettel, az önkívületből ébredve a nélkül, hogy kérdezték volna, reszketve, szepegeve mondta:

tassa, vagy pedig egészen megszüntesse. — Bécs, szept. 9. Berlinből érkező hírek szerint az ottani porosz jelzőbiztosító-társaság pénztárosa 400,000 márka elikkasztása és számos okirat meghamisítása után megszökött.

Állítólagos kormányválság.

A „B. H.“ szept. 7-iki számának vezérczikében, a lappangó kormányválságra vonatkozó híreszteléssel lepte meg olvasóit.

Cikkében foglalkozik Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, br. Fejérváry Géza honvédelmi-s Bethlen András gróf földmívelésügyi minisztereknek lemondásával s a földmívelési államtitkárral végzi.

A „B. H.“ ugyanazon közleményében elismeri, hogy „a jelenlegi földmívelésügyi miniszter alatt a szaktárca kezelése annyira-mennyire színvonalon maradt, tehát nem süllyedt alább, de nem is emelkedett az előbbeni slendrián fölé egy vonalnyival sem.“

Sajnos, hogy mezőgazdaságunk fejlesztésének ügye, az állam másnemű igényeivel szemben mindenkor a pénzügyi helyzeten tört meg. Sok mindenféle javaslattal és igénynyel léptek fel földmívelésügyi minisztereink, de ezeknek a pénz kérdése mindig útját állotta. Akkor kellett volna a gazdák érdekében felszólalni! De nem volt, a ki ezt tegye.

Nem állítjuk, hogy földmívelésügyünket ma rózsás színben látjuk s hogy sok nagyon fontos, a világversenyben döntő szereppel bíró kérdés, nem vár megoldásra.

A földmívelésügyi miniszterium elkészítette a mezőgazdaságot érdeklő azon törvényeket, melyek a korábbi törvények kiegészítésére szolgálni hivatottak.

Igy a gazdasági adminisztráció szervezése, a gazdasági autonómia fejlesztése, a mezőrendőri törvény kiegészítése s a gazdasági felügyelő intézményével a gazdai érdekképviselet megoldása felé, egész apparátus szándékolatlik felállítatni, melynek csúcspontja leend az országos gazdasági tanács.

A vizszabályozás kérdésében a folyók szabályozása a most elkészült egységes szabályozási terv szerint fog a meghatározott cikklusban megoldást nyerni.

Hogy pedig a szabályozás által nyert földterületek hasznosítása elérhető legyen, az erre vonatkozó módokról is gondoskodás történt, a talajjavítási-bank felállításának eszméjében.

A gabonatermelésre kicsinyességünk fogva is egyébként alkalmatlan területek és vidékeken új termelési ágak fejlesztésére megindítottak a gyümölcsstermelésre, az állat-, szarvasmarha-

„Édes anya nem volt otthon, édes apám hazajött részegen, úgy berugott az ágy alá, hogy azóta vagyok így“ . . .

. . . Ez a legmegrázóbb védbeszéd, a mit anya mellett elmondtak vala: óh, mert bizonynyal azt akarta mondani Erzsike, hogy ha anyja otthon lett volna, akkor őt édes apja nem bántotta volna.

S mintha egyéb mondanivalója nem volna már többé Erzsikének, újra visszaesett a görcsös rohamokba, melyek a kórházzszobák kis kedvencét megölik.

Egygyel több . . .

Másnap megriodva, vörös szemekkel jelentkezett az anya az orvosnál és sirt, hogy hiszen ő iszonyuan meg van csalódva.

— Mivel? kérdezte az orvos.

Hiszen, felelt az asszony — azt hallom, az én leányom meghal.

— Az Isten kezében van.

Felugrott az asszony és lázasan követelte, hogy akkor adják vissza a gyereket, — hazaviszi . . .

— Akkor — ugymond — nem halhat meg máshol a világon sehol, csak az én karomban. Csak nem hagyom itt meghalni . . .

Hátha még megtudja, milyen szép védbeszédet tartott Erzsike mellette! . . .

Odaadták neki a gyereket Vitte forrón magához szoritva, a halál ment utánok. A kórházzszobákból látták . . .

Gyermekmenhelyet kérünk!

juh- és barfejlesztésére termelésre

A szócikk által elpusztítottakban való rizikai veszteségszázszerte

A gazkomoly alapa

A ma Gyakorlati tanul, hogy gazdasági kerületi, gazdasági iskolával, gazdasági gálna.

A talavételek ind

ben épp u

mint ma a intézmény.

könyve.

És vég

lég ügyének megoldását

A ván

egészen elte feladatkört

Minde

jesztendő é

tudomására

Hogy

köztudomás

a képviselő

tárgyalása

ak előterjes

Valam

az egyes né

daságunk eg

nélküli fejl

mányfértak

A hol

gazdasági é

mányzati te

ott a minis

rossz izü m

Nem r

miniszter m

A város

sításról és a

azt már eml

kező:

A külföldi

Minden idegenekről benyújtásával alatt jelentés

Fogadó

más szállóhe

tartási könyv

saját kezűleg

üzletlajdon

jegyzendő s

jelentési-lapc

a rendőrkapi

az 1888. évi

sz. alatt a fo

mérési iparo

§-ában már l

A város

ki nevét és k

séges adatok

adók, fogadó

szállástartók,

első szakasz

elmulasztják

nek el, mely

XX. t.-cz. 72.

letek azon

a magánlakás

büntetéssel,

rom napig t

lető.

A rendő

juh- és baromfityénysztésre, továbbá a méhészt fejlesztésére és az ipari növények, kender- és len-termelésre irányuló törekvések.

A szőlőszet és borászat terén: a filloxera által elpusztított területek regenerációja folyamatban van. Így 170 községben van már amerikai veszszőlőtelepítés. A homoki szőlőtelepítés országsszerte terjed s állandóan terjesztetik.

A gazdasági szakoktatás ügyének fejlesztése komoly alakban halad előre.

A mai rendszer újjászervezése előtt állunk. Gyakorlati szempontból azon törekvés is nyilvánul, hogy lehetőleg minden egyirányú és önálló gazdasági terület birjon igényeinek megfelelő gyakorlati, gazdasági vezetőket képező földmivesiskolával, melyek beosztása egyúttal azon vidék gazdasági rendszerére nézve — mintául is szolgálja.

A talajminőségek kitüntetésére geológiai felvételek indítanak meg, mely intézmény későbbben épp úgy hálózza be az egész országot, mint ma az oly hasznos működő kulturmérnöki intézmény. — Ez lesz majd a föld talajtelek-könyve.

És végül nem feledkezett meg a földmivélés ügyének minisztere a gazdai hitel kérdésének megoldását is siettetni.

A vámszerződés nagy munkájától mostan egészen eltekintünk. Az egymagában is egy nagy feladatkört képezett.

Mindezek öszszel, a képviselőházhoz betervezendő évi jelentésből fognak a közönségnek tudomására jutni.

Hogy ezek idáig nem jutottak általánosan köztudomásra, az csak természetes, mert hiszen a képviselőházban az elmúlt ülészek alatt, minden pillanatban a közigazgatási törvényjavaslat tárgyalása abszorbeált, tehát azok idáig nem voltak előterjeszthetők.

Valaminthogy a béke tartóssága főfeltétele az egyes népek fejlődésének, épp úgy mezőgazdaságunk egészséges, megszakitás és megzavarás nélküli fejlődésének főkérvénálma: a szak-kormányférfiak lehető kevés személyváltozása.

A hol pedig a felsoroltakhoz mérten a közgazdasági élet minden irányára kiterjedő kormányzati tevékenység és gondoskodás nyilvánul, ott a miniszter és államtitkár-futtatásnak sportja rossz ízű mulatságnak bizonyul.

Nem rajongunk Bethlen miniszterért, de a miniszter megérdemelt ennyit mindenkitől.

Szabályrendelet.

A város szabályrendeletet alkotott a honosításról és az ezért fizetendő díjakról — mint azt már említettük. A szabályrendelet a következő:

I.

A külföldiekkel szemben követendő eljárás.

1. §.

Minden lakást vagy szállást adó köteles az idegenekről az előszabott űrlap kitöltésével és benyújtásával a rendőrkapitánysághoz 48 óra alatt jelentést tenni.

2. §.

Fogadóknak s a hatóság által engedélyezett más szállóhelyeken az idegen utasokról nyilvántartási könyv vezetendő, melybe az idegen által saját kezűleg kitöltött bejelentési-lap tartalma, az illetéktulajdonos vagy megbízottja által azonnal bejegyzendő s a mely vendégek könyv a kitöltött bejelentési-lapokkal együtt naponta reggeli 10 óráig a rendőrkapitányságnak bemutatandó, miként ez az 1888. évi május 24-én 87/3899—1888. bkgy. sz. alatt a fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérési iparokról alkotott szabályrendelet 15. §-ában már kimondatott.

3. §.

A városban 24 órán túl megszálló idegen, ki nevét és kilétét, illetve a bejelentéshez szükséges adatokat bementeni, valamint azon lakást adók, fogadók és hatóságilag engedélyezett szállástartók, kik az idegenek megszállásáról az első szakaszban megszabott bejelentést megtenni elmulasztják: közbiztonság elleni kihágást követnek el, mely kihágásnak elbírálására az 1879. XX. t.-cz. 72. és 73. §-ban megállapított büntetések azon megjegyzéssel terjesztetnek ki, hogy a magánlakást adók 25 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, — behajthatatlanság esetében három napig terjedhető elzárással fognak büntetetté.

4. §.

A rendőrkapitányság a bejelentési kötele-

zettségnek úgy az idegenek, mint a szállást adók, fogadók és vendéglősök részéről való megtartását hivatalból ellenőrizni köteles, mi végből — ha arra alapos ok van — nyomozást tart s ennek eredményét minden egyes esetben a tanácsnak bejelenti.

5. §.

A bejelentések alapján a rendőrkapitányság mindenképp az idegenek külföldi minősége felől — az 1879. évi L. t.-cz. fonalán — lehetőleg biztos meggyőződést szerezni s a külföldi minőség megállapítása után a város területén tartózkodást a megszabott minta szerint vezetendő nyilvántartásba jegyezni s minden egyes fontosabb esetről a polgármesterhez idejében jelentést tenni tartozik.

6. §.

Az 1885. évi február 14-én 9389. szám alatt kelt belügyminiszteri szabályrendelet 2. §-ában felsorolt tekintetek alá eső külföldiek a városban nem tartózkodhatnak.

7. §.

A külföldi, a mennyiben az 1886: XXII. t.-cz. 15. §-ában kitűzött határidő alatt önként nem jelentkezett, lakhatási engedély iránti kérvények 8 nap alatt leendő beadására a rendőrkapitányság által felhívandó s ha e felhívásnak meg nem felelne: ellenében az 1886: XXII. t.-cz. §-ának harmadik bekezdésében körülírt eljárás alkalmazandó.

A jelen szakaszban említett felhívásról egyidejűleg a polgármester is értesítendő.

8. §.

A rendőrkapitányság az 1886: XXII. t.-cz. 15. §-a harmadik bekezdésének alkalmazása körül a büntetés kirovása iránt az 1880: XXXVII. t.-cz. 42. §. 2-ik pontja értelmében mint elsőfokú hatóság jár el és ha a külföldi a kitűzendő s 8 napon túl nem terjedhető határidő alatt a városból önként nem távoznak: — a netaláni felebezés elintézésének bevárására nélkül — annak alkalmas módon eltávolításáról — esetleg az 1885. február 13-án 9389. sz. alatt kelt tolonczszabályzat értelmében — intézkedik.

9. §.

Ha a külföldi a lakhatás iránti felszerelt kérvényét a kitűzött határidő alatt benyújtja, a mi a rendőrkapitányság útján történik — ennek értelmében — az 1886: XXII. t.-cz. 15. §-ában foglalt figyelembe vétel és a rendőrkapitányság véleményének meghatározása mellett a városi tanács első fokban határoz s határozatát szabályszerűen kézbesíti.

A tanács határozata 15 nap alatt a közg. bizottsághoz felebezhető.

10. §.

A felebbezésre nézve a rendőrkapitányságnak az államrendőri szempontokra is kiterjedő véleményes jelentése bekívánandó és a felett a közg. bizottság a legközelebbi ülésben végérvényesen határoz.

11. §.

A lakhatási engedély megtagadása esetén a határozatnak jogerőre emelkedésével a külföldinek a város területéről, illetőleg, ha rendőrileg veszélyes egyénnek lenne tekinthető, az egész ország területéről leendő eltávolítása iránt a 8. §-ban megszabott eljárás követendő.

12. §.

A 9. §. értelmében beadott kérvények felett — melyekre nézve a rendőrkapitányság az államrendőri szempontok iránt is nyilatkozik — a tanács által hozandó határozatok jóváhagyás végett a közigazgatási bizottsághoz felterjesztendő abban az esetben, ha a lakhatási engedély a rendőrkapitányság kifogásai ellenére is megadatnék.

13. §.

Mint hogy a lakhatási engedély csak a város területén való tartózkodásra községi szempontból adathatik, ez által a rendőrkapitánysági államrendőri érdekekből fennálló hatásköre legkevésbé sem érintetik.

Ennélfogva a nevezett közeg a külföldi magatartását folytonosan figyelemmel kíséri s ha bármikor bebizonyulna, hogy annak az országban való tartózkodása az említett szempontokba ütközik: eltávolítása iránt — a lakhatási engedélyre való tekintet nélkül — a fennálló szabályok szerint intézkedni köteles s ezt a tanácsnak utólagosan bejelenti.

14. §.

A külföldinek telepedése, valamint a város községi kötelekibe felvétele az 1886: XXII. t.-cz.

15. §-a s a jelen szabályrendeletben a magyar honosokra nézve megállapított szabályok szerint írásbeli beadvány folytán történik.

II.

A magyar honosokkal szemben követendő eljárás.

15. §.

Foglalkozás, továbbá rendes lakás s az élet fenntartásához szükséges eszközök nélkül a város területén idegen illetőségű egyén nem tartózkodhatik.

Ily egyének a városból kiutasítandók, illetve haza tolonczolandók.

16. §.

Minden háztulajdonos, lakást vagy szállást adó fél köteles a nála megszálló vagy tőle lakást bérlő idegenekről a beköltözéstől, illetve a megszállástól számított 3 nap alatt a rendőrkapitányságnál az előszabott űrlap benyújtása által jelentést tenni.

17. §.

Az előző szakaszban foglalt kötelezettség teljesítésének elmulasztása közbiztonság elleni kihágást képez, melyre az 1879: XL. t.-cz. 73. §. hatálya kiterjesztetvén, 25 frtig terjedhető s az 1887: VIII. t.-cz. 2. §-ában jelzett czélokra fordítandó pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén megfelelő elzárással büntetendő.

(Vége köv.)

Költségvetésünk.

Debreczen, szept. 11.

(h.) Nem igen kiméljük a gáncs szavait hatóságunkkal, a város hatóságával szemben ha arra okot ad (pedig van ok elég) hanem viszont a dicséret szavait sem szabad elhallgatnunk, midőn azt városunk vezetői kiérdemelték.

Ilyen alkalom a dicséretre a város 1892. évi költségvetése, melyet reális alapokra fektetve, a közönség megterhelhetése nélkül állítottak össze. Ebből a költségvetésből, — melynek minden fő tételét ismertette tegnapi számunk — ki olvashatja mindenki, hogy Debreczent nem lehet többé az ó konzervativizmus, a csökönyös maradás vádjával illetni. Debreczen igyekszik nemcsak lépést tartani a fejlődő városokkal, hanem azokat felül is mulni. Viszont az is igaz, hogy a fővárost kivéve, nincs több olyan város Magyarországon, mely költségvetésében milliókkal hajgálóznék és melynél tulajdonképen nincsen is deficit.

Debreczen bevétele kitesz 1.131,823 frt 65 krt, kiadása 1.172,012 frt 42 krt, vagyis a hiány 40,188 frt 72 kr. Ugy de ezzel szemben van a városnak követelése legelőadóban 70,691 frt 65 krja, a mit nem lehetett a költségvetésbe felvenni, pedig ez „jó pénz” s ha ez felvehető, hát nem hogy deficit van, de még marad fel e s le g k é n t 30,502 frt 93 kr.

Pedig a város áldozott e költségvetésben mindenre, a mire csak kellett: a tisztviselők fizetésének felemelésére 12 ezer frtot, a kórház, a laktanyák, a reáliskola sat. építésére, a meny nyi ez évből ezekre jutott, és még sincsen deficit.

Más városok mind deficitel küzdenek, de nincs heverő 70 ezer forintjuk, melylyel a deficitet helyre üssék, tehát a pótdóhoz nyulnak. A pótdót kivetni nagyon könnyű, de a közönségnek megfizetni azt nagyon nehéz, mert eléggé nyomakodik reánk az állami adó. Most még ez állami adó után bizonyos perczentet fizetni sok volna. A pótdó dolgában a legelső helyen áll a nagyvárosok között Szeged, aztán jön Arad, Temesvár sat. Szegeden minden adóforint után fizetnek 88 krt, Aradon 42 krt, Temesváron 35 krt, és így tovább. Pedig ezek egyike sem áldoz, sem színházra, sem más közczélokra annyit, mint Debreczen, kivéve Aradot az iskola-költségekben, melynél örült, de dicséretes luxust üz, úgy, hogy 300 ezer frtos évi költségvetésében 80 ezer frt szerepel e czimen és ezenkívül van vagy egy félmillió adóssága iskolaépületek után, mik a tandíjból fedeztetnek.

Debreczen sem panaszkodhatik iskolák tekintetében sem és ha nagy építkezéseit lerázta, következnek majd azok a nem égető, de a város emelkedése, szépülése érdekében okvetlenül ki-
viendő dolgok, miket pl. a Csokonai-kör és mások vetettek felszínre.

De visszatérve a költségvetésre, megelégedve konstatálhatjuk, hogy a város jól fog sáfárkodni a jövő évben és mert a városi vagyon minden ágazata, a kezelés mindenike jó kezében van letéve: bizton nézhetünk a jövő év deficit nélkülsége elé, különösen a legelő-adók behajtása körül, noha nem szükséges a gazdákat agyon zaklatni érte.

A városi hatóságnak azon kell igyekeznie továbbra is, hogy ugy oszsa be háztartását, miszerint a pótdórra ne szoruljon soha. Mert a pótdórra olyan, mint a filloxera: ha egyszer beütött, nagyon nehéz, vagy lehetetlen azt kipusztítani. Jelszó legyen: Addig nyújtózzunk, ameddig a pokrócz ér! Már pedig Debreczennek elég óriási pokrócza van, érte a város gazdagságát.

Szabó József városi főszámvevőt külön is dicséret illeti a rengeteg számadatok szakszerű, helyes, áttekinthető és lelkiismeretes csoportosításáért.

HELYI HIREK.

Határidő naptár.

Naptár Szept. 11. Péntek. Prot. naptár: Proteusz. Római kath. naptár: Teodóra. Izr. naptár: Elul 8. Görög naptár: Sándor 30.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 6 órakor a Margit-fürdőben.

Museum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10-től 12-ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11-től 12-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, hétfőn. szerdán, szombaton d. u. 2-7-ig.

A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8-12-ig d. u. 2-5 óráig. — Az ígató, kiadó hivatal és az irattár nyitva d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnap és ünnepnap d. e. 10-11 óra közt.

Szept. 19. A munkás-dalgyűlés tánczszal egybekötött dalestéje a Margit-fürdőben.

Szeptember 27. A honvéd egyesület közgyűlése d. e. 10 órakor a város házában.

— **Regényünk** a „Két szív két szín“ a mai számban véget ér. Regény-csarnokunkban holnapról kezdve a kitűnő tollú, hírneves író, Rudnyánszky Gyula egy hosszabb elbeszélését fogjuk közölni. Az elbeszélés címe „A zutolsó Jó kuthy.“ Felhívjuk rá olvasó közönségünk figyelmét.

— **A kir. ügyész tiltakozik.** A Debr. Ellenőrben nyilatkozat jelent meg, melyben az mondatik, hogy lapunk Dicsőfy Sándor kir. alügyész urnak a Velenczky-féle tárgyalás alkalmából olyan szavakat tulajdonít, melyeket az nem mondott. Tekintettel arra, hogy a kir. ügyész ur azokat a szavakat, melyeket neki tulajdonítottunk mondtotta: a miket eddig ez ügyben irtunk, egész terjedelmében tisztelettel továbbra is fenntartjuk. A kir. ügyész ur saját maga szerint legálábbis mondtotta ezeket: „Egyet azonban kötelességem megjegyezni s ez az, hogy a hirlapokban is szellőztetett s helylyel-helylyel botrány színében feltüntetett ama tárgyalásba a törvényszék botrányt nem csak nem vitt be, de azt illyentől szigorúan megóvni hivatásából kilóly elengedhetetlen kötelességének tekintette s e kötelessége teljesítésében magát semminemű tekintet által zavartatni nem hagyta.“ Am fogadja el t. laptársunk a D. E. a tisztelt kir. alügyész ur leczkétjét, de mi a magunk részéről nem fogadjuk el. Megjegyezzük ujjolag még azt, hogy a mi lapunk a törvényszék eljárása felett soha pálczát nem tört, a törvényszék eljárását bíráltni magát hivatottnak nem érezte, de mert az első tárgya-

lás pénteki napon történt, mikor más lap nem jelenik meg s a tudósítás ez ügyről csak a mi lapunkban volt: az igen tisztelt kir. alügyész ur leczkétzetését magunkra is kellett vennünk, noha a „Pesti Hirlap“ és a „Budapesti Hirlap“ hozta ilyen címeken a tárgyalást: „Botrány a törvényszéknél“, továbbá „Hogyan tárgyalnak Debreczenben.“

— **Sajtóperek.** Vadon Sándor sajtóperit indított Gáspár Imre hirlapíró ellen. A kir. törvényszék elnöke e sajtóper tárgyalását október hó 12-ére tűzte ki. Erdélyi István nyomdavezető szintén indított egy sajtóperit Gáspár Imre hirlapíró ellen s ennek tárgyalása október hó 19-én lesz. Mindkét sajtóper tárgyalására a negyedik negyed esküdtjeit hivta be a polgármesteri hivatal. A negyedik negyed esküdtjei a következők: Kardos László kereskedő, Ostvart Ferencz ügyvéd, Géressy Kálmán tanár, Dr. Varga Géza orvos, Dr. Tüdős János ügyvéd, Pápay János tanító, Liszka Nándor tanár, Dr. Király Ferencz orsz. képviselő, Buday József birtokos, Komlósy Arthur ügyvéd, Dr. Bacsonyi Lajos tanár, Torday Gábor ügyvéd, Nemes Zoltán megyei tisztviselő, Dr. Kenézy Gyula orvos, Varga Ferencz építész, Szentkirályi Tivadar kereskedő, Márk Endre ügyvéd, Tarbay József órász, Dr. Irinyi István ügyvéd, Ábrahám László ügyvéd, Jobbágy János birtokos, Szűcs Mihály tanár, Dr. Kemény Mór ügyvéd, Balogh Ferencz tanár, Szedlár József szabó, ifj. Gyarmathi István mézárós, Szilágyi Imre ügyvéd, Szikszay Gyula birtokos, Tóth Béla gyógyszerész, Des Combes Henrik ügyvéd, Bárdos Géza bizt. hiv., Szöllőssy János megyei tisztv., Czeglédy József birtokos, Beke László kereskedő, Domokos Kálmán tanár, Budaházy Miklós bankhivatalnok. Póttagok: Süss Béla tanár, Dávid Sándor tanító, Kovács Gyula megyei tisztv., Boczner Frigyes tanár, Serly Ede órász, Baum Miksa kereskedő, Hutflész Kázmér birtokos, Dr. Ujfalussy József orvos, Kaszanyitzky Endre kereskedő, Papp Lajos távirász, Huber József szabó, Balogh Imre ügyvéd.

— **Zenepavillon a nagyerdőn.** Balogh Mihály főmérnök csinos tervet készített a nagyerdő vagadói előtt felállítandó zenepavillonról. A terv szerint ez a pavillon hat szögletű lenne oldalain szabad, díszesen cifrázott nyilással s tetőzetén egy kis toronnyal és lobogó-tartóval. A zenepavillon belső része kör alakban elhelyezett székekkel lesz megtöltve, csak középen marad hely a karmester számára. A főmérnök ezen tervét s a melléje csatolt költségjegyzékét beterveztette a városi tanácshoz, mely a legközelebbi ülésben veszi azt tárgyalás alá. — Ezen terv és költségvetés szerint a zenepavillon 1556 forint és 86 krba kerülne. A zenepavillon felállítása természetesen még a tanács határozatától van függővé téve.

— **A 39. gyalogezred fegyverkészlete** hétszázötven darabbal lett szaporítva s most e fegyverkészlet elhelyezésére a csász. és kir. állomás-parancsnokság által egy bizottság fog kijelölni, mely a fegyverek elhelyezésére nézve e hó 15-én a salétrom-laktanyában értekezletet fog tartani. A gyalogezred parancsnoksága egyuttal megkereste Debreczen városának tanácsát is, hogy ezen értekezleten magát egy szakértő kiküldésével képviseltesse.

— **A vonatok** napról-napra késnek s így a Debreczenben összeállított s innen indított vonatok is késéssel hagyják el a pályaudvart. Ennek oka a mozdonyok túlságos használatában rejlik. A mozdonyok e miatt többször megtagadták már a szolgálatot.

— **Főhívás a polgármesterekhez.** Abból az alkalomból, hogy a temesvári kiállítás bezárása már közeleg, az élelmes város — nagyon helyesen — minden kigondolható eszközt felhasznál, hogy az idegeneket a kiállítás megtekintésére rábírja. Most dr. Telbisz Károly, temesvári polgármester, kollegáihoz, az ország valamennyi polgármesteréhez, így Simonffy Imre polgármesterhez is küldött körlevelet, melyben meghívja őket a kiállításra s egyben felkéri, hassanak oda, hogy — különösen az iparosok és kereskedők — minél tömegesebben keressék föl a csak még e hóban tartó kiállítást.

— **A főreáliskola tornaterme.** A debr. állami főreáliskola igazgatósága Debreczen város tanácsa elé terjesztette Bokelberg Ede bu-

dapesti torna-tanárnak a reáliskola tornatermének berendezésére vonatkozó javaslatát. Bokelberg Ede fogja tulajdonképen a tornatermet megfelelőleg a kor igényeinek berendezni, őt különben maga a miniszter ajánlotta. A berendezés módzata s tervezete most a városi tanács előtt fekszik, hogy a szükséges szerződési feltételek megállapítása után Bokelberg Edevel a berendezési munkálatokat illető szerződés megköt-
hető legyen.

— **Tűzlárma** ijesztgette tegnap este 9 órakor Debreczen lakosságát, noha a harangokat nem verték félre. A tűzoltók nagy trombitálás közben vonultak le a Hatvan-utcán, a hova nekik a tüzet jelezték. Az emberek szidták a toronyórt, hogy nem látja a tüzet és nem kongatja a harangot. Pedig a toronyórnek nagy oka volt a harangokat meg nem kongatni, nem lévén tűz sehol. Csak azt akarta tudni a tűzoltók főparancsnoka, hogy a tűzlárnára összefutnak-e a tűzoltók. A parancsnok meg lehet elégedve, mert az éjjeli gyakorlatról mit sem sejtő tűzoltók igen nagy számban futottak össze. Tűzoltóink minden esztendőben tartanak ilyen éjjeli „alarmot“.

— **Küldöttség a debreczeni izr. hitközség uj rabbijánál.** A mint tudva van, a helybeli izr. hitközség főt. Krausz Vilmos halasi főrabbi urat választotta főrabbijául, mely választásról szóló okmány átnyújtására egy Drucker Mór elnök, Rósenfeld Jakab, Luszti Mihály és Burger D. József jegyző tagokból álló küldöttség ment Halasra. A küldöttség f. hó 9-én, az esti gyorsvonattal érkezett Halasra és azonnal a főrabbi lakására hajtatott, a hol a halasi hitközség értelmisége a küldöttséget már várta. Itten Drucker Mór elnök ur szívélyesen üdvözölvén a főrabbit, átnyújtotta neki a csinosan kiállított választási okmányt és rövid beszédben tolmácsolta a hitközség érzelmeit és a szerencsés választás feletti örömet és felkérte, hogy az állást, a melyre közfelkiáltással és a közbizalom ritka nyilvánulásai közt megválasztott, fogadja el és viselje a hitközség javára és büszkeségére, a magyar zsidóság díszére és örömére. Erre a főrabbi ur megatottan válaszolt, megköszönve a közbizalmat, melylyel a díszes állásra megválasztott, kijelentette, hogy a választást örömmel elfogadja. Ezek után Burger D. József rabbi helyettes és hitközségi jegyző, a következő magyar beszédet intézte a főrabbi urhoz: Főtisztelendő ur! Szeretve tisztelt főrabbin! Én is, ki oly szerencsésnek érzem magam a debreczeni izr. hitközség által főtisztelendőséghez menesztett küldöttségnek egyik tagja lenni, mely soha nem hervad, a szeretet üdvözlését, — mely nemes szivekben soha meg nem hül, a tisztelet üdvözlését, mely soha meg nem hal, hozom végre kifejezését hitközségünk a feletti határtalan örömének, hogy Főtisztelendőségdet a mienknek mondhatjuk. Igen Főtisztelendő ur, bizalmunk, a hitközség osztatlan bizalma és lelkese válassza Önt lelki pástornakunknak és szellemi vezérünknek, bizalommal jövőnk tehát Főtisztelendőségdet elé azon kérelemmel, hogy mivel a mint az előttem szóló elnök urhoz intézett beszédében nagy örömről kijelentette, a választást elfogadta, foglalja is el mielőbb, még a nagy ünnepek előtt fényes állását, hogy ne különbözzük többé a hit örét és terjesztőjét, az igazság hírnökét és bajnokát. — Siessen körünkbe, a hol szeretet és lelkesedés várja, hol a cselekedés és működés nagy mezeje feltárul előtte a melyen főtisztelendőségdet a bizalmat lehelő külsejénél és szerénységéből elhalgatott igen sok fényes tulajdonságánál fogva hivatva lesz régi hagyományaink legkifejezőbb, legjelesebb elemeinek közlése által a hit és vallás, a béke és szeretet birodalmának kiterjeszteni, hivatva lesz támogatni és megerősíteni az új világrendeknek, jogos kívánalmaknak, régi szent hitünknek vele megegyező követeléseivel, hivatva lesz az isteni gondolat, az isteni tan eszméinek terjesztése által hivatva a valóság és erkölcs azon magaslatára emelni, a melyre elődeit vallásos meggyőződésük, törvényeik fejelelmű hatalma helyezte. — Fogadja ujjolag szívélyes üdvözlésünket. — E beszédre a főrabbi ur szintén talpraesett magyar beszéddel válaszolt és a feletti sajnálatának adott kifejezést, hogy bármennyire méltányolja is szónok kérését, hogy a főünnepek előtt foglalja el az állást, de tekintettel jelenlegi hitközségére,

mely mindig most sem tud gondolataival hirtelen meg-tét adja, hogy halja állását.

— **A t** idén is meg-torna és vivo-pedig az utó-nyitóm. Ezt-sából azért a-beiratkozók Mindkét tan-lai tornater-
— természet-
is tornaegyle-
10. Ch a p p-
zetője és vivo-

— **Az** Kovalics-tanárt kérték

— **Ak** szőr megemlé-telepen.

— **Gyá**

Bódy Zsuzsán, Lenke é-lomtel sziv-nagyapának, ev ref. lelkés-házassága 44-hosszas és s-tát. A megl-10-én délelő-
után az ér-a-helyezetténi, ismerősienke-Adony, 1891-gyen áldott

— **A h** ros tanácsa, naszok alap-vasutak delh-
hortobágyi á-
halva s elzár-
mára. Az ü-
küldött átir-
hogy a város-
leendő átada-
nyelmesen n-
tobágyi kirá-

— **A n** elhatározat-
tolt. A mén-
sürgeti a tel-
rosnál, ahol-
zottság külö-
elbírálás ala-

— **A szá** e zzel járó d-
tanács, kiny-
pitányságokr-
nak. A szab-
lapunkban k-
városnál.

— **A g** ditott a váro-
tását s rend-
munkálatok
készítésével
zettel és az
sel már a n-

— **A sz** rás színigazg-
lékei, már n-
termei is mi-
nyes ruháva-
a szükséges
csipkéknek e-

— **A g** Istenadta me-
Mindég ott j-
lami s olyan-
hogy mindan-
Ma is bevitt-
vig nyirt sz-
alak. — Meg-
désére nyug-
Hát Jukli —
loptál? kérd-
lom. — Hát-
repát könyör-

lúli sulyban) — — — krig. Közép (páronkint 250—320 kgr. sulyban) — — — krig. Könnyű (pkint 250 kg terjedő sulyban) — — — krig. IV. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kigr. felüli sulyban) 47.—48.— krig. — Közép (páronkint 220—260. kigr. sulyban) 47.—48 krig. Könnyű (páronkint 220 kigrig terjedő sulyban) 48.—48 $\frac{1}{2}$. krig.

Sertés létszám. 1891. év szept. hó 6-án volt készlet 143.899 db, 1891. szept. hó 7-én felhajtott 1787 drb, 1891. szept. hó 7-én elszállított 2602 db, 1891. szept. 9-én maradt készletben 143.084 db.

A hizott sertés üzletirányzata: Az üzlet lanyha.

Apró-cseprő.

Nehéz a felelet.

Kérdik a kis Antit.

— Mit szeretsz jobban, a cukrot, vagy a nagymamát?

Anti gondolkozik kissé, aztán egyszerre sirva fakad.

— Miért sirsz?

— Mert ha azt mondom, hogy a nagymamát szeretem jobban, akkor hazudnom kellene, ha pedig a cukrot mondom akkor megvernek.

Kétség.

— Hány fok a meleg?

— A hőmérő épen zérus fokon áll.

— Raumur vagy Celsius szerint?

Ebben a melegben.

— Ön eljegyezte magát?

— El; mit csináljon az ember ebben a nagy melegben.

Nem lehet.

Nő: Végy nekem egy tucsat husszinű seiyemharisnyát.

Férj: Nem lehet; vegetáriánus vagyok.

Hagykorlaton.

Örmester: Honnan szerezted ez a csibét?

Baka: Vettem egy parasztasszonytól.

Örmester: Aztán mit mondott a parasztasszony, mikor vetted?

Baka: Jelentem alásan, sirt keservesen.

A muszka cenzura szellemeskedése.

A muszka cenzoroknak még a szellemeskedésre is akad idejük. A czárnak Dániában való tartózkodása alatt történt, hogy egy kopenhágai uri ember a következőket távirtozta egy Péterváron lakó barátjának, a ki tájékozva akart lenni a czári látogatás ünnepelei felől: „N. N. Pétervár. Czár holnap résztvesz istenitiszteleten orosz kápolnában. Aztán reggeli a „Derzsaván“. Pár órával később a távirat feladója a következő választ kapja Pétervárról: „Konvenczió . . . \$-a értelmében orosz cenzura tizenegy szót töröl mai sürgönyéből.“ A jó kopenhágai táviratából az orosz cenzura tehát nem hagyott meg egyebet a — czimnél.

A legerősebb állatok.

Eddig azt hitték, hogy a rovarok rendelkeznek az aránylag legnagyobb izomerővel. A rovarok röplése sebessége tényleg harminczszor nagyobb a madarakénál, a futó bogarak pedig aránylag ötvenyszer sebesebben haladnak tovább, — mint a leggyorsabb agarkutyák. — De egy amerikai természetbuvár kimutatta, hogy a halak izomereje minden más élő állaténál nagyobb. A czápa oly sebességgel uszik a vízben, hogy egyenes vonalban haladva, tizennégy nap alatt körülutazná a világot. — A furóhal pedig érzékeny ormányával egy hadihajó vaspánczóját képes átlukasztani.

— Mennyibe kerülnek Angliának a tolvajok? Hogy milyen roppant összegbe kerül az állaninak a betörővilág, kitűnik a Times egy kimutatásából. Kezénél levő statisztikai adatokból bizonyítja Morrison, — hogy a rendőrség évi tartásdíja 5.859,940 fontra rug, — a fogházakra 1,020.343 font sterlinget esik, a javítóintézetekre és dologházakra pedig (hozzá nem számítva az írek kvótáját) 593.551 font. — Az összes kiadás tehát 7,473.834 font sterlinget tesz ki, mely roppant összeg apadás helyett évről-évre növekedik. — Nincsenek ehhez számítva a fenytű ügyek költ-

ségei, a bírák, s más tisztviselők fizetései, valamint az egyesek vagyonán ejtett károk sem. Ha mindezeket a tételeket hozzáadjuk a fenti összeghez, akkor bátran mondhatjuk, hogy Angliának a betörők kerek 10 millió font sterlingbe kerülnek évenként.

Reményem

Halott felett a néma fájdalom
Könyárban uszó szemmel néz körül,
S ha látja búján más is osztozik,
Szívében a nehéz teher könyül.
Halottra sírok én is ime most,
Búsán peregnék könyim arczomon;
De én nem látok szánó könyeket,
S olyan nehéz a sujtó fájdalom.

Kiért sírok, kiért? bár mondom is,
Az érzéketlen meg nem érzi azt,
Kinek mindegy, ha trónok dőlnek el,
Vagy száll előtte megsárgult haraszt.
Hisz a föld hány milljó egyént nevel,
S egymásra mind-mind egyformán setét;
Mindegyiknek külön világa van
S nincs távcsöve belátni másikat.

Az én halottam egy hervadt remény;
Szívembe nőtt s alig hogy sarjadott
— Mint a virág mit durva kéz letör —
Elmult, s helyébe sivó tart hagyott.
És hogyné sirnék vesztéségemen,
A mit veszték minden volt nekem,
Ez volt életemnek első sugara,
S utolsó is . . . de halld történetem.

Első napomban — így monda anyám —
November volt, a lég sűrű, nyomott;
Ez első napnak érzése tán
Hagyott szívemben buskomor nyomot.
Már ringató bölcsőmben nem valék
Lecsendesíthető vidor danán,
De összecsuktam szempilláimat
Óreg szülém bús „Cserebogarán.“

Még iskolás fiu koromban is
„No jer velünk — ha hitt a kis sereg —
Ki a mezőre, hol patak csörög!“
Szabadkozom s nem mentem el velek.
Az évek folytak csöndben, nyomtalan,
Szívembe felett, mint köd lengett a bú,
Egyszerre rá szelid tavasz derült,
S a sugárban elszólt a boru.

Fényes derű jött a boru után:
Megismerém a kedves jó leányt;
Üdvözlém mint hajós a partokat
Kit zugó tenger összevissza hányt.
Szívembe küldé egy tekintetén,
Sötét szemének fényes sugarát
S derítse rá szelid boldog tavaszt,
A melyre oly rég, oly óhajtván várt.

Hogy szóra nyílt meg édes ajaka,
Igézte vártam hogy tán álmodom:
Tündér-hazának bűvös énekét
Ringatva hozza langyos fuvalom.
Feltűnt szerelmem fényes napja hát,
Besugározva pusztá lelkeket;
Kikelteté a szunnyadó csirát,
Zöld ágba hajtá szép reményemet.

Imádtam őt a bájos drága lényt,
Ki fellángolni jött hitem tüzét;
Ki hogy ne sujtson rám a kárhozat,
E hitvány, földi rögre költözék.
Óh mint remegtem érte untalan,
Honába száll az égi tűnemény,
S elhervad oly gyorsan, miként növe,
A hit hevében bokrosult remény.

Mint lámpafényt az esti pillehad
Lengtem körül s vigyáztam szüntelen;
Az óra — távol tőle — évre nyúlt,
S láttára újra buzgott szív-erem.
A sors lesujtott kárhozat szaván:
Meghallám hogy beteg, nagyon beteg;
S jött a koporsó, majd a sírhalom . . .
Elég! . . . szememből köny már nem pereg.

Kihalt, üres már a kicsinyke lak,
Búsán bólint a repkény a falon;
A rózsátó nem hí virággal
Undok paréj áll őrt az udvaron.
Hol póksereg szó finom szalakat,

Bolyongok a rideg falak között,
S mint síri szellem lassu szózata
Hangzik felém: meghalt, elköltözött!

Közleg a vég . . . a fényes nap lehullt;
A tűz, hitem kilobbant szívemen.
Magamra hagyva e nagy éjszakán,
Virrasztok itt halott reményemen.
Szívem verése sajtó keblemen
Lélekharangként búsán dobban át, —
Mind elhalóbban . . . érzem nem soká,
Jó éjszakát aztán, jó éjszakát!

Bereczky Lajos.

REGÉNY CSARNOK.

Két szin, két szív.

REGÉNY.

Irta: Sz. Buday Etel.

58

Két heti küldelmes lét után, meglett mentve élete Azraélenek, erőteljes testalkata ellent állott a kór romboló hatalmának, ifiu ereje hamar tért vissza, rövid idő alatt felkelt az ágyból.

De a kiállott nyugtalanságtól nagy atyja lett megtörve s az átelt nyugtalanság sok barázdát vésett arczára, évekként lett öregebb, testileg gyengébb, habár soha nem panaszkodott kimerültségre, Azraéle figyelmét kinem kerülte, és szorgalmas gyöngédséggel dédelgette nagyatyját, ki szeretete melegében újra éledt s kedélyileg vidor lett. Lassanként vissza nyerte elvesztett testi erejét, s a már egészen egészségileg helyrejött Azraélel a szép ősi napokon nagy sétákat tettek mely kedélyekre kellemesen hatott. Azraéle bánatos kedélyét önfeláldozólag legyőzte, és sokat csevegett nagyatyja mulattatására, de soha nem érintve szíval elmult betegségének szomorító okát. Gyászát szívének mélyébe rejté, a megmáshatatlant végzetbe megnyugodott, erős lélek erővel viselte bánatát, melynek éles fájdalma az idővel tompult. A csendesben le élt tél után a tavasz enyhe napjai az ő szívébe is több nyugalmat hoztak, nem gondolt már oly kétségbeesséssel a szeretett lény elvesztésére, mint özvegy, férje emléké, szívében gyászoló, így lassanként az évek begyógyíták szívének sajtó sebet: de vissza maradt valami csöndes bánat kinyomata külsőjén, mi még több bájt kölcsönözött lényének s a letűnt évek alatt nem vesztett szépségéből.

A környék lakosainak feltűnt a szép nő, kit mindig az agg férfiaval lehetett látni, kit sokan férjének tartottak elváhatatlan kölcsönös gyöngéd viszonyokból ítélve.

Szomszédságukban lakott egy bankár, kinek szintén feltűnt Azraéle; s a már nem fiatal férfi szívből megszerette a szép komoly leányt, ki oly visszavonultan élt, gyöngéd önfeláldozó szeretettel ápolva éveken át nagyatyját. — Érzelmek komoly szándékra ösztönzé, az előkelő gazdag férfit, s elhatározta nevére tenni Azraélet. Sikertült magát megismertetni Azraélel s nagy atyjával, kiknél azontul elfogadott rendes látogató lett. A komoly eszes emberrel szívesen társalgott Azraéle s rokonszenvvel viseltetett irányában, barátságos magaviselete felhatalmazta a bankárt komoly szándéka közlésére: megkérte Azraéle kezét.

Azraélet e nem várt nyilatkozat annyira meglepte, hogy határozott választ nem mondhatott, sértés nélkül nem utasíthatta vissza; s igent sem mondhatott azért gondolkozási időt kért.

Megvizsgálva önlékét: belátta hogy mások boldogítására van teremtve s ha hivatását teljesíti, betöltve a feleség magasztos helyét ő sem lesz boldogtalanabb; s ha már az első szerelme nem is lett visszavonva, s ez érzelem egy szent emlékezteté alakult át, hogy soha többé új szerelme ne támadjon szívében; azért a rokonszenv s becsülés alapján, mit a férfias jellemű bankár iránt érez, bátran elfogadhatja ajánlatát, s mint hű jó feleség az ő boldogságában találhatja fel jövő nyugalmát.

Tehát nyugodtan mondott igent a bankárnak, s ez elhatározásra az anyaság utáni nemes vágy is ösztönzé: birni gyermekekkel, érettük élni, nemes jó szívének összes szeretetével elárasztva őket; a más különben üres létét e szent kötelezettség fogja betölteni.

Rövid idő alatt határtalan imáddal s letéleptek Bécsbe felkapott lett a banknyiltházat tartott, melyes állása megengedte. Azraéle szellemi erő, mely a társadalom szalonjába, úgy egyik Bloch Raul is, ki hová a fővárosba, s a művészet szép bankárnét.

Azraéle és Raul rátságnak fejlődött, csak is körében talál beszélgethetett vele író. Ki-ki látogatott gyese sírházhoz, ilyen szóltan, vissza gondolat Raul képzetébe.

haju szép kedvese a perczében utoljára látható a régen távozott elhajt, szilárdan állva a run tekintve a fehér.

S mindketten a lejtették a jelent. Egyik az élet örömeit.

Oh, mert a bánat te csak az életet, nerezte magát, birva minden öröme iránt, megfalta, s egyetlen kletése a legboldogabb.

Azraéle elnyer, mely önszive nemessülésbe mentek.

Életét nemesevalta, s abban feltalazóan eszű, nemese terelte, s az életet ugélte bele magát ferde nem ütközött össze a ket szive mélyében ő és anya élt. Kik szerba jutni, érezték, lelk

Rövid idő alatt egybekelt a bankárral ki határtalan imádatlalt viseltetett szép neje iránt, s letelepültek Bécsben, hol nem sokára ismert és felkapott lett a bankár szalonja, ki fiatal nejeért nyíltházat tartott, mit vagyonossága és tekintélyes állása megengedett.

Azraéle szellemes bájos lény volt a vonzó, mely a társadalom minden rétegéből vont szalonjába, úgy egyik jólismert alakja lett báró Bloch Raul is, ki hosszú távollét után visszatért a fővárosba, s a multak emlékeiért felkereste a szép bankárnét.

Azraéle és Raul közt egy neme a meghitt barátságának fejlődött ki; s a kedélybeteg báró csak is körében találta jól magát, ha meghitten beszélgethetett vele multjának édes fájó emlékeiről. Ki-ki látogattak szerencsétlenül elhalt jegyese sírházhoz, ilyenkor mindketten elmerengtek szótlan, vissza gondolva az elmúltakra.

Raul képzetébe felidézte, rózsás arcu arany haju szép kedvese alakját, úgy mint elválásuk percében utoljára látta. — S Azraéle látni vélte a régen távozott elhalt szeretett lény deli alakját, szilárdan állva összefonat karokkal szomorún tekintve a fehér márvány síremlékre.

S mindketten a multban élve sokszor elfelejtették a jelent.

Egyik az élet ridegségét, a másik ez élet örömeit.

Oh, mert a báró szívéből megunva czepele csak az életet, míg Azraéle megelégedettnek érezte magát, birva fogékonyssággal az élet minden öröme iránt, mit szerető férje jóságában feltalált, s egyetlen kis fia birásában, kinek születése a legboldogabb nővé tette.

Azraéle elnyerte megérdemelt jutalmát, mely önszive nemességén alapult, s vágyai teljesülésbe mentek.

Életét nemesen a mások boldogságára használta, s abban feltalalta önmaga boldogságát is. Józan eszű, nemesen érző szíve, a helyes utra terelte, s az életet úgy fogta fel mint kell, s nem élte bele magát ferde eszmékbe, helyes nézeteivel nem ütközött össze a multnak ábrándjai, melyeket szíve mélyében őrzött, és mint példás jó nő és anya élt. Kik szerencsések lehettek társaságába jutni, érezték, lelki nemességének jótékony-

gát, mely mint a tavaszi nap életőleg árasztá sugarait mindenkire. — E boldog napsugaras enyhe létbe, melyet jósága terjesztett, megelégedettnek érezte Azraéle önmagát, mert vissza sugárzott azon szeretet szívébe, mit ő terjesztett kis családjára. S így igen boldogoknak érezték mindnyájan magokat.

Az öreg Ulmann is velők élt megelégedetten, megosztva szeretetét az élőkkel, melynek egyrészt a korán elhalt Mária vette el örökségképen, kinek gyászos emléke volt az egyedüli árnya boldog életének.

Az évek teltek, és Azraéle szívéből nem szorítá ki családi boldogsága Mohamed emléket, kitől soha többé nem kapott levelet, így meggyőződésévé vált, hogy Mohamed elhalt, úgy mint előérzete sugalta, mint ő megálmodá.

És e tökéletes nemes lekulatú nő csak annyiban lett hűtlen életén át férjéhez, hogy gondolataiban sokat foglalkozott a multtal, s megtartá szívében a befogadott helyen, a szeretett lény iránti emlékezetet, is soha-soha nem feledte a végzet által igazságtalanul sujtott nemesen érző szegény fekete férfit, ki jobb sorsra lett volna érdemes.

(Vége.)

Idegenek névsora.

„Bika“ szálloda.

Lichtenstein József Miskolcz.
Gróf Dégenfeld főispán Nógrád.
Leveleki Márton birtokos Levelek.
Gottó vállalkozó Bpest.
Gencsi György birtokos M. Pusztá.
Italener gyáros Bpest.
Szeremlei refermátus esperes H.-Böszörmény.
Pillicz A. Szatmár.
Frieder A. Böszörmény.
Rotter utazó Bécs.
Ballasa utazó Bécs.
Rosztonyi Lajos utazó Bpest
Weisz Illés „Brün.
Klaper Bpest.

Angol királynő szálloda

Varnay Ignácz kereskedő Bpest.
C. H. Serson tapéta gyáros Morva Neistadt.
Komáromy Andor kir. tanfelügyelő Beregszász.
Szechi Károly mérnök Bpest.
Grosman Vimos „

Dr Nagy Albert törzsorvos Bpest.
Adler Farkas birtokos Szoboszló.
Mandel Béla Derecske.

„Frohner“ szálloda.

Klein utazó Kassa.
Ungar Ignácz utazó Bpest.
Grosz Adolf Ujváros.
Fried Herman utazó Bpest.
Fried Feri „
Stark Izidor Bpest

Naponként érkeznek raktárra

szébbnél szébb ujdonságok a közelgő őszi idényre u. m.:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK

keskeny zsinór és tolldiszek,

FEKETE DIVATKELMÉK,

színes selymek,

MOSÓ VELEZÉK,

TÉLI HIMALAYA KENDÖK.

Különösen szép választékban

SZÖNYEGEK,

Butorszövet, függönyök,

ÁGY- és ASZTALTERITŐK,

elyeket igen olcsón és szabott áron ajánlunk a n. é. vevőközönségnek.

SZABÓ LAJOS FIAI

Debreczen Rózsatér.

Nagy választék ércz-, bársonyos- és fa-koporsókban.

A „KEGYELET“

elsőrendű legnagyobb temetési vállalat
DEBRECZENBEN,

Főpiacz, Czégeli-ház, a megyeházzal szemben.

Elvállal

temetésekre rendezését
a legjutányosabb és határozott árakért

ugy helyben, mint vidéken,

az ösmert szolid és legméltóságtejjesebb kivitelben.

HULLASZÁLLITÁST ÉS HULLAFELVÉTELEKET

eszközül ugy helyben, mint vidéken, valamint Európa bármely városába és városából szállitva.

Vagyontalanok temetését hatósági bizonyítvány mellett

4 frt 35 krért eszközül
egy kétfogatu gyászkoocsival együtt.

Ércz- és művirág koszoruk és koszoru szalagok ingyen felirással

a legnagyobb választékban kaphatók.

Szükség esetén kívánatra temetések bárkinek havi részlet fizetések mellett is kiszolgáltatnak.

Nagy választék gyászkoocsikban.

Legujabban szabadalmazott
mosógépek,
 kerti lóczak,
 kerti butorok,
 jég szekrények,
 tizedes mérlegek,
 mezőgazdasági
 eszközök,

„PERONOSPORA“
 (szőlőpenészgomba) fecskendők. Allwei-
 ler rendszer.

vas és kátránytető-
 lemezek,
 valódi „FUCHS“-féle
 (rokás jegyű szerszámok)
 minden iparághoz.

Minden vasáruban vágó cikkek
 legalsóbb beszerzési forrása.
 Képes árlap kívánatra, bérmentve
 küldetik.

TÓTH GYULA
 előbb
 TÓTH LAJOS és TÁRSA
 vaskereskedése Debreczen, fő-
 piacz városház és czegléd-utca
 sarkán.

Keil Alajos-féle
Padlózat-fénymáz
 (Glasur)
 legkitünőbb mázó-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr.
 1 kis " " " " 68 "

Viaszk-kenőcs
 legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, —
 Egy köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:
Szent-Királyi Tivadar kereskedésében
 DEBRECZENBEN.

Debreczen, 1891. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

KASZANYITZKY ENDRE

előbb
 Kuhinka István K.
 üveg, porcellán, lámpa és háztartási cik-
 kek raktára
DEBRECZENBEN

ajánlja pontos kiszol-
 gálat és gyári árak
 mellett az

őszi és téli időnyre
 újonnan érkezett
 és nagyválasztékkal
 berendezett

Ditmár-

és

Brünner-féle

a legjobbak elősmert
 gyártmányu

salon, függő

és

asztali

petroleum lámpáit s
 minden hozzátartozó
 cikkek nagy raktárát

Tisztelettel

Kaszanyitzky Endre

Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Női divat terem.
Kunz József és Társa
 üzénél Debreczen.

Van szerencsénk a n. é. hölgy-
 közönség becses tudomására hozni
 hogy a jelen

őszi és téli évadra
 a legujabb

divat kelmék

dús választékban raktárra érkeztek,
 melyekből kívánatra saját újonnan be-
 rendezett termünkben

NŐI ÖLTÖZÉKEKET

minden igénynek megfelelően szak-
 képzett erők által izlésteljesen és jutá-
 nyosan állittatunk elő.

VASZON KÉSZ FEHÉRNÉMŰ

és

SZÖNYEG NAGYRAKTÁRUNK

teljes választékot nyújt

menyasszonyi kelengyék
 kiszolgáltatásához.

Debrecz

DE

Előfizetési árak

Megje

A fölc

Szilágy
 most már a
 jai valóság
 ugyan még
 nem vett fi
 még eddig
 egy nem sz
 földmivelésü

Valóban
 len játéka,
 niszterek kö
 ügyi minisz
 valóságos b
 ez a mellőz
 lével ékeske
 mézteses fo
 elbánásnak,
 léstügi tárc
 tességgel rés

Épp az
 gyezni, hogy
 volabbról se
 személyét. J
 tagja a kabi
 radt volna á
 kegy sugara
 kerle minisz
 ségtelen, hog
 gasabb kitün
 kormány két
 tagját, —
 sem, hogy a
 bejusszon a t
 Az tehát

A DEBRECZ

A

Emlékö
 Arczképet
 Hideg vor
 A sziv át

Pedig mit
 Ha benne
 S az arcz
 Se vágy,

A szem n
 Néz érthet
 Csupán a
 A melybe

A mint a
 Szótlan, m
 S ha bus,
 Mégis csak

Egy pillan
 De már él
 Csak enny
 Előtted ké